

بررسی عملکرد و مشارکت علمی ژورنال سلامت کار ایران: یک مطالعه علم سنجی

علی اصغر فرشاد: مرکز تحقیقات بهداشت کار، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

علی عظیمی: دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

رکسانا میرکازمی: (✉نویسنده مسئول) موسسه توسعه دانش و فن آوری فرزنانگان نیک اندیش، تهران، ایران r.mirkazemi@gmail.com

فرشته طاهری: مرکز تحقیقات بهداشت کار، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

بیبا هدیاتی: موسسه توسعه دانش و فن آوری فرزنانگان نیک اندیش، تهران، ایران

شیدرخ قائمی: موسسه توسعه دانش و فن آوری فرزنانگان نیک اندیش، تهران، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

علم‌سنجی،

عملکرد،

مشارکت علمی

ژورنال سلامت کار ایران،

زمینه و هدف: عملکرد و میزان مشارکت علمی مجلات و سازمان‌ها یکی از شاخص‌های رایج علم‌سنجی برون‌دادهای علمی است. ژورنال سلامت کار ایران، یکی از مجلات علمی-پژوهشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران است که مأموریت آن تهیه و انتشار شواهد علمی در حوزه بهداشت کار، بهداشت حرفه‌ای و ارتقاء سلامت در سطح ایران است. این مطالعه با توجه به اهمیت بررسی عملکرد و میزان مشارکت علمی این ژورنال انجام شده است.

روش بررسی: این یک مطالعه علم‌سنجی است که با روش تحلیل استنادی و محتوایی با استفاده از سرشماری مقالات و نیز با استفاده از داده‌های پایگاه اسکوپوس انجام شده است. کلیه مقالات منتشر شده بین سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۹۶ بررسی شد. تحلیل محتوایی با استخراج موضوعات مقالات در شاخه‌های موضوعی دسته‌بندی شده در این ژورنال انجام شد. همچنین شاخص‌های تعداد نویسندگان، وابستگی سازمانی نویسندگان، نوع مقالات، و مراکز که بیشترین تعداد مقالات را داشته‌اند نیز بررسی گردید. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار Excel نسخه ۲۰۱۶ انجام شد.

یافته‌ها: شاخص‌های مربوط به عملکرد ژورنال همچون کاهش مدت زمان بین دریافت تا پذیرش مقاله و نیز دریافت استناد به ازای هر مقاله در بازه ۶ ساله بررسی شده روند رو به افزایش داشته است. از نظر فراوانی موضوعی، همراستا با نیازهای پژوهشی، موضوعات ارگونومی (۵۹ مقاله) و پس از آن ایمنی (۵۲ مقاله) بیشترین تعداد مقالات منتشره را شامل می‌شده است. رتبه بین‌المللی این ژورنال بر اساس شاخص SJR از ۰/۱۰۱ در سال ۲۰۱۲ به ۰/۲۲۰ در سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است.

نتیجه‌گیری: بهبود عملکرد ژورنال سلامت کار ایران در طی سال‌های مورد بررسی بر اساس تحلیل‌های انجام شده و نیز شاخص‌های اسکوپوس روندی افزایشی داشته است. با توجه به این روند، انتظار می‌رود این روند در آینده نیز همچنان ادامه داشته باشد.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: مرکز تحقیقات بهداشت کار، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

شیوه استناد به این مقاله:

Farshad AA, Azimi A, Mirkazemi R, Taheri F, Hedayati B, Ghaemi Mod Sh. Performace and scientific collaboration of Iran Occupational Health Journal: A scientometric analysis. Iran Occupational Health.2019 (Feb-Mar);15(6):1-7.

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 1.0 صورت گرفته است.

Performance and Scientific collaboration of Iran Occupational Health Journal: A scientometric analysis

Ali Asghar Farshad, Occupational Health Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Ali Azimi, School of Psychology and Education, Kharazmi University, Tehran, Iran

① **Roksana Mirkazemi**, (*Corresponding author) Farzanegan Nik Andish Institute for the Development of Science and Technology, Tehran, Iran. r.mirkazemi@gmail.com

Fereshteh Taheri, Occupational Health Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Bita Hedayati, Farzanegan Nik Andish Institute for the Development of Science and Technology, Tehran, Iran.

Shidrokh Ghaemi Mod, Farzanegan Nik Andish Institute for the Development of Science and Technology, Tehran, Iran.

Abstract

Background: Of common scientometric indices is evaluating the performance and scientific collaboration of journals and organizations. Iran Occupational Health Journal belongs to Iran University of Medical Sciences and committed to providing scientific evidence for improving occupational health. Based on the importance of health at work, this study aimed to evaluate the Journal's performance and scientific collaboration in the field.

Methods: This is a scientometric study using both citation and content analyses. Complete enumeration survey method and Scimago data were used to collect all information about published articles between 2012 and 2017. Content analysis was performed to find about the articles' dominant subject area. The data on the number of authors, the authors' organizational affiliation, the type of articles, and the affiliated centers with the most number of articles were reported. Data were analyzed using Excel 2016 software.

Results: The Journal's performance in various indices such as reducing the time between receive and accept of papers has had an improving trend for 6 consecutive years. The Journal has published mostly in subjects of ergonomics (59 articles) and then safety (52 articles). The Journal's SJR in Scopus has had an increasing trend from 0.101 in 2012 to 0.220 in 2017.

Conclusion: Based on the collected data and Scimago indices, the performance of Iran Occupational Health Journal has shown an improving trend over the studied years. The priorities of published subjects in the Journal are in agreement with the research priorities for occupational health in Iran. Thus, the Journal's continuous improvement regarding examined criteria is highly expected.

Conflicts of interest: None

Funding: Occupational Health Research Center, Iran University of Medical Sciences.

Keywords

Scientometrics,
Performance,
Scientific collaboration,
Iran Occupational Health
Journal,

Received: 25/05/2018

Accepted: 25/09/2018

How to cite this article:

Farshad AA, Azimi A, Mirkazemi R, Taheri F, Hedayati B, Ghaemi Mod Sh. Performance and scientific collaboration of Iran Occupational Health Journal: A scientometric analysis. Iran Occupational Health.2019 (Feb-Mar);15(6):1-7.

مقدمه

با توجه به سرمایه گذاری ها و تعیین اهداف بلندمدت در جوامع امروزی، تولید علم به عنوان اولویت توسعه شناخته شده به نحوی که توسعه علمی و فناوری بنیان افزایش رونق اقتصادی و رفاه اجتماعی قلمداد شده است. ارزیابی کیفیت و هم‌سو بودن تولیدات علمی با نیازهای جامعه از یک سو و میزان ترجمان دانش تولید شده در حیطه علم و فن‌آوری از سویی دیگر، از ضروریات تحقق رونق اقتصادی و رفاه اجتماعی است. با افزایش حجم انتشارات در دهه ۱۹۷۰ میلادی و توجه به اهمیت و ضرورت ارزشیابی پژوهشگران و مراکز علمی-پژوهشی شاخه ای در علم شکل گرفته که امروزه با عنوان علم‌سنجی (Scientometrics) شناخته شده است. علم‌سنجی یکی از متداول‌ترین روش‌های ارزیابی فعالیت‌های علمی، کیفیت تولیدات علمی و فعالیت‌های علمی و مدیریت پژوهش بر اساس شاخص‌های استنادی است. هدف از علم‌سنجی ارزشیابی پیشرفت‌های فعالیت‌های علمی-تحقیقاتی در هر گرایش علمی و عوامل مؤثر در رشد آن می‌باشد. بررسی کمی تولیدات علمی، سیاست‌گذاری علمی، ارتباطات علمی دانش‌پژوهان و ترسیم نقشه علم، برخی از موضوعات این حوزه‌اند [۱-۲]. ارزشیابی کمی علوم منجر به باروری و توسعه شده و کمک بزرگی برای مسئولان و برنامه ریزان می‌باشد تا آن‌ها بتوانند با هزینه کمتر بیشترین استفاده را از منابع مالی و انسانی برده و در بهینه‌سازی ساختار اقتصادی - اجتماعی کشور مؤثر باشند [۳].

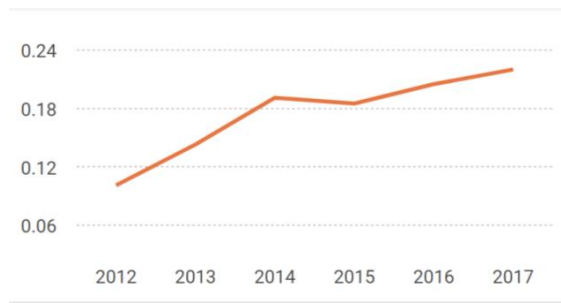
امروز مجلات علمی نقش مهمی در تبادل اطلاعات علمی میان پژوهشگران و دانشمندان ایفا می‌کند. مجلات علمی نخستین منابعی هستند که پیشرفت‌های علمی را منعکس می‌کنند؛ بنابراین به‌کارگیری علم‌سنجی در ارزیابی مجلات علمی اهمیت بسیاری در افزایش کیفیت تولیدات علمی در کشور دارد. از شاخص‌های متداول اعتبار سنجی ژورنال‌های علمی ضریب تأثیر (Impact factor) است که بر اساس استناد به مقالات منتشر شده در ژورنال مورد نظر در یک دوره زمانی تعریف شده می‌باشد. ضریب اچ (h-index) از جایگزین‌های ضریب تأثیر بوده و شاخصی کمی از بهره‌وری و تأثیرگذاری علمی دانشمندان است که در

آن تعداد مقالات پر استناد افراد و تعداد دفعات استناد شدن آن مقالات توسط دیگران محاسبه می‌شود. انتشار مداوم شاخص‌های علم‌سنجی می‌تواند عنصری مفید و کارآمد برای مدیریت تحقیق و سیاست‌گذاری و چگونگی تخصیص بودجه و امکانات در علوم باشد. [۱]. ژورنال علمی پژوهشی سلامت کار ایران، ژورنالی تخصصی در حوزه‌های بهداشت حرفه‌ای، ایمنی صنعتی، ارگونومی، طب کار، تهویه صنعتی، بهداشت محیط کار، سم‌شناسی، مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) و سایر حوزه‌های مرتبط است. این ژورنال با حمایت دانشگاه علوم پزشکی ایران از سال ۱۳۸۴ به صورت فصل‌نامه و از سال ۱۳۹۲ به صورت دو ماهنامه منتشر می‌گردد. ژورنال از سال ۱۳۸۷ موفق به اخذ رتبه علمی-پژوهشی از سوی کمیسیون نشریات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گردید. این ژورنال در ارزشیابی سال ۱۳۹۱ کمیسیون نشریات وزارت بهداشت در گروه مجلات درجه یک قرار گرفت [۴]. همچنین این ژورنال از سال ۲۰۱۲ در پایگاه اسکوپوس نمایه می‌شود.

ارتقاء و حفظ سلامت و ایمنی شاغلین یکی از چالش‌های بزرگ سلامت همگانی در ایران است. لذا بررسی تولیدات دانش در این زمینه و ارزیابی کیفیت هم‌سو بودن تولیدات علمی با نیازهای جامعه بسیار ضروری است. لذا این طرح به‌منظور انجام مطالعه علم‌سنجی ژورنال سلامت کار ایران به‌عنوان یکی از معتبرترین و قدیمی‌ترین مجلات داخلی در حوزه سلامت کار پیشنهاد می‌گردد.

روش بررسی

مطالعه با روش تحلیل استنادی و محتوایی و بدون نمونه‌گیری به روش سرشماری انجام شد. در این پژوهش، کلیه مقالات منتشر شده در ژورنال سلامت کار ایران (۳۶۸ مقاله) در بین سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۹۶ بررسی شد. گردآوری اطلاعات، با استفاده از فهرست کلیه مقالات و اطلاعات مربوط به پدیدآورندگان کلیه مقالات منتشر شده صورت گرفت. به‌منظور تحلیل محتوایی و موضوعی مقالات منتشر شده در ژورنال، "موضوع" به‌عنوان واحد ثبت در نظر گرفته شد و مبنای تعیین موضوع نیز طبقه‌بندی خود ژورنال

نمودار ۱- شاخص SJR ژورنال سلامت کار ایران بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۷ بر اساس داده های سایماگو

برحسب موضوع بود که شامل ۵۳ طبقه محتوایی بود. نتایج حاصل از تحلیل موضوعی و محتوایی مقالات با نتایج حاصل از تحقیق تعیین اولویت های پژوهشی در حوزه سلامت کار در ایران مطابقت داده شده و هم سو بودن و یا نبودن تحقیقات منتشره با اولویت های پژوهشی در ایران بررسی گردید.

بررسی شاخص های انتشارات بر اساس بررسی تعداد نویسندگان، جنسیت نویسندگان، وابستگی سازمانی نویسنده اول و نویسنده مسئول، مراکز و وابستگی سازمانی نویسندگان، نوع مقالات (مروری، پژوهشی، ...) تعداد کلمات کلیدی، نویسنده و مراکز که بیشترین تعداد مقالات را داشته اند، بود. به دلیل ساختار وبسایت ژورنال و عدم درج اطلاعات، امکان بررسی تعداد کلمات متن مقاله، تعداد رفرنس ها، تک مرکزی و یا چندمرکزی بودن تحقیق وجود نداشت. بررسی شاخص های کمی استنادی بر اساس تعداد استناد به مقالات منتشره در این ژورنال در سایر مقالات منتشره در سایت Scopus از طریق گزارش های سایماگو (Scimago) استخراج و تحلیل شد.

۵۰ (±۰.۰۴/۱) روند تقریباً ثابتی داشته است. کلیه مقالات دریافت شده و چاپ شده در بین این سال ها از کشور ایران بود و به دلیل فارسی زبان بودن مجله مشارکت بین المللی در این مجله صفر است.

شاخص رتبه ژورنال سلامت کار ایران بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۷ بر اساس داده های سایماگو نشان داد که شاخص SJR یا رتبه ژورنال سلامت کار ایران از ۰/۱۰۱ در سال ۲۰۱۲ تا ۰/۲۲۰ در سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است (نمودار ۱).

بیشترین تعداد مقالات چاپ شده در هر سال مربوط به موضوعات ارگونومی (n=۵۹) و پس از آن ایمنی (n=۵۲) بوده و کمترین حوزه موضوعی مربوط به ایمنی شناسی، سرطان های شغلی، تغذیه و غیره (n=۱) بوده است (جدول ۲).

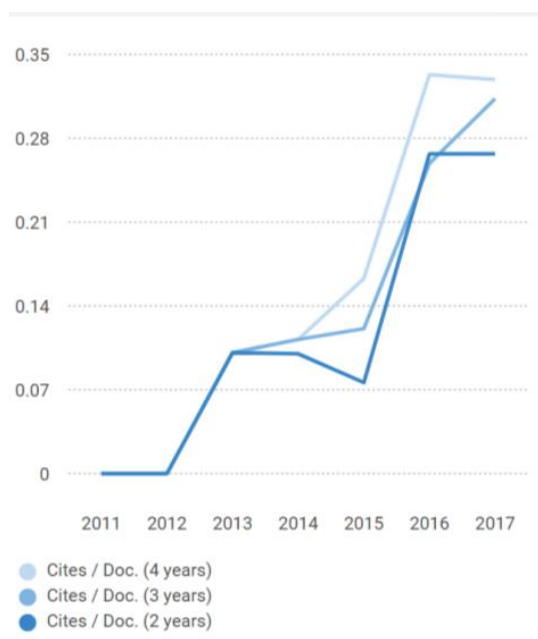
بررسی جنسیت نویسندگان مسئول در مقالات چاپ شده نشان داد همواره درصد نویسندگان مرد بسیار بالاتر از درصد نویسندگان زن بود؛ اما این اختلاف در طی سه سال ۹۱ تا ۹۶ سیر نزولی داشته و اعداد به هم نزدیک تر شده بودند. همچنین این بررسی نشان داد به جز سال ۱۳۹۳ بقیه سال ها میانگین تعداد نویسندگان کمتر از چهار نفر بوده است.

یافته ها

طبق نتایج به دست آمده از مجموع ۱۷۳۹ مقاله دریافت شده در بازه زمانی ۵ ساله بین سال های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶، تعداد ۳۶۸ مقاله پذیرفته و منتشر شده است و با توجه به این اعداد نرخ کلی پذیرش مقالات ۲۱/۱۶ درصد بوده است (جدول ۱). این مطالعه نشان داد تعداد مقالات دریافت شده در سال ۱۳۹۳ نسبت به سال های دیگر کمتر بوده است. متوسط زمان دریافت مقاله تا پذیرش مقاله برای مقالات پذیرفته شده در طی این ۶ سال کاهش یافته به طوری که از ۲۱۷ روز در سال ۱۳۹۱ به ۵۶ روز در سال ۱۳۹۶ رسیده است. متوسط زمان پذیرش تا انتشار در سال های مختلف با میانگین

جدول ۱- تعداد مقالات دریافتی و نرخ پذیرش به تفکیک سال

موضوع	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	جمع
مقالات دریافت شده	۲۸۰	۲۸۷	۲۴۸	۲۸۸	۳۰۵	۳۳۱	۱۷۳۹
مقالات منتشر شده	۳۸	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۹۰	۳۶۸
متوسط زمان دریافت تا پذیرش مقالات (روز)	۲۱۷	۲۰۷	۸۴	۸۴	۵۴	۵۱	--
متوسط زمان پذیرش تا انتشار مقالات (روز)	۵۰	۴۹	۴۷	۴۴	۶۹	۴۱	--

نمودار ۲- نرخ دریافت استناد در بازه ۲ تا ۴ ساله به ازای هر مقاله در پایگاه اسکوپوس به تفکیک سال

بیشترین تعداد مقالات ارسال شده به ژورنال داشته‌اند. پس از ایشان منوچهر امیدواری با ارسال ۹ مقاله در رتبه دوم قرار می‌گیرد.

در بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ بالاترین تعداد مقالات چاپ شده در ژورنال، از نوع پژوهشی بوده است. همچنین این مطالعه نشان داد. بر اساس اطلاعات Scopus، از سال ۲۰۱۲ تا سال ۲۰۱۷ تعداد استنادات به مقالات ژورنال سلامت کار ایران از ۰ در سال ۲۰۱۱ به ۵۶ در سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است (نمودار ۲).

از نظر سازمانی، بیشترین مقالات منتشر شده در بین سال‌های بررسی شده به تفکیک محل خدمت، دانشگاه علوم پزشکی تهران (۲۳٪)، دانشگاه علوم پزشکی ایران (۲۲٪)، شعب مختلف دانشگاه آزاد (۱۷٪) و سایر دانشگاه‌ها با درصدهایی کمتر از ۱۰٪ به ترتیب قرار دارند.

بر اساس داده‌های سایماگو، این ژورنال در ۶ سال متوالی جزو مجلات Q4 فعالیت می‌کرده و از این نظر رشدی نداشته است. ضریب h این ژورنال در سال ۲۰۱۷ بر اساس نمایه سایماگو عدد ۵ است که برای یک مجله علمی پژوهشی نمره مناسبی نیست.

جدول ۲- دسته بندی موضوعی مقالات منتشره در بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶

موضوع	تعداد مقالات
ارگونومی	۵۹
ایمنی	۵۲
ارزیابی و مدیریت ریسک	۲۶
میکرو ارگونومی	۲۵
آلودگی هوا	۲۴
تکنولوژی‌های نوین تصفیه هوا (نانو و پلاسما)	۱۵
ایمنی فرآیند	۱۴
پالایش هوا	۱۳
بیماری‌های شغلی	۱۲
استرس شغلی	۱۲
روانشناسی سازمانی	۱۱
ارگونومی تولید و بهره‌وری	۱۰
بیماری‌های تنفسی	۱۰
HSE	۹
ایمنی در صنعت هوانوردی	۷
آب، فاضلاب، زباله	۷
صدا	۷
آب، فاضلاب، زباله	۷
فرسودگی شغلی	۴
سم شناسی	۴
آموزش بهداشت (در محیط کار)	۴
ماکروارگونومی	۳
پایش آلودگی هوا	۳
بیماری‌های حونی، پوستی، شنوایی و...	۳
شخصیت و رفتار سازمانی	۳
عوامل تعیین کننده رضایت شغلی	۳
نور و روشنایی	۳
ایمنی ماشین آلات	۲
پایش بیولوژیک سموم	۲
کاربرد الگوهای تغییر رفتار	۲
پرتوها	۲
مداخلات مبتنی بر تئوری	۲
ایمنی شیمیایی	۱
سرطانهای شغلی	۱
تغذیه (در محیط کار)	۱
سیستم‌های مدیریت یکپارچه	۱
استرس حرارتی	۱
اپیدمیولوژی	۱
تغذیه اساسی	۱
ارزیابی سیستم‌های مدیریتی و ممیزی سیستماتیک	۱
جمع	۳۶۸

نرخ دو ساله استناد به ازای هر مقاله در سال از صفر در سال ۲۰۱۲ به ۰/۲۶۷ در سال ۲۰۱۷ ارتقاء یافته است که روند رو به رشد دریافت استناد را نشان می‌دهد.

بررسی تعداد مقالات ارسالی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ توسط نویسندگان نشان داد، ایرج محمدفام، یحیی خسروی و عادل مظلومی با ارسال ۱۱ مقاله

بحث و نتیجه گیری

بررسی عملکرد ژورنال سلامت کار ایران نشان می‌دهد از سال ۱۳۹۱ تا سال ۱۳۹۶ زمان دریافت تا پذیرش مقالات توسط این ژورنال بطور متوسط شش برابر کاهش داشته است. این کاهش نمایانگر بهبود عملکرد ژورنال در بررسی مقالات دریافتی می‌باشد.

نتایج بررسی مقالات چاپ شده به زبان فارسی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ نشان داد بیشترین مقالات چاپ شده در هر سال به موضوع ارگونومی و سپس به موضوع ایمنی اختصاص داشته است (جدول ۲). با توجه به مطالعه‌ای که فرشاد و همکارانش در سال ۱۳۹۶ برای تعیین اولویت‌های پژوهشی در بهداشت کار در ایران انجام دادند، بیماری‌های اسکلتی عضلانی و سوانح و حوادث شغلی دارای بالاترین اولویت پژوهشی در زمینه بهداشت کار بودند [۵]. بنابراین مطالعه، ژورنال سلامت کار ایران با اولویت بخشیدن به چاپ مقالات با موضوع ارگونومی و سپس ایمنی در راستای اولویت‌های پژوهشی در حوزه بهداشت کار عمل کرده است.

بیشتر نویسندگان مسئول مقالات چاپ شده در سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ مرد هستند (۶۷٪). مطالعه‌ی بشیری مشارکت مردان را در مقایسه با زنان، ۸۵ درصد به ۱۵ درصد مشخص کرده بود [۶]؛ اما مطالعه‌ی سلک و بزرگی مشارکت بیشتری از زنان (تقریباً ۳۹٪) را در "فصلنامه‌ی کتاب" معین کرده بودند [۲].

تعداد کلمات کلیدی در این ژورنال در طول سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ به‌طور میانگین چهار کلمه بوده است و میانگین تعداد نویسندگان بین ۳ تا ۴ نفر متغیر بوده است. این امر احتمالاً نشان‌دهنده علاقه پژوهشگران ایرانی به کار گروهی در پژوهش در حوزه سلامت است. در مطالعه عصاره و همکارانش در سال ۲۰۱۰ نیز، علاقه پژوهشگران ایرانی به تولید آثار مشارکتی مورد تأیید قرار گرفته است [۷].

همچنین مقایسه نتایج متوسط تعداد نویسندگان این مطالعه با پژوهش‌های قبلی نیز همین تعداد را نشان می‌دهد. مطالعه معرفت و همکارانش در سال ۲۰۱۱ در حوزه سلامت و تندرستی، متوسط تعداد نویسندگان را در ژورنال دانش و تندرستی بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰، ۴/۰۹ نشان داد [۸].

در تمامی این ۶ سال، کلیه مقالات چاپ شده از

کشور ایران و بیشترین مقالات چاپ شده از نوع پژوهشی بوده‌اند. بررسی مشخصات نویسندگان بیشترین تعداد مقالات در این ژورنال نشان می‌دهد که بیشترین مقاله ارسال شده به این ژورنال از طرف افرادی با مدرک دکترا بوده است و سازمان‌های ارائه‌دهنده و رشته ایشان از الگوی خاصی پیروی نمی‌کند.

در سال‌های اول این بررسی وابستگی سازمانی بیشتر نویسندگان مربوط به دانشگاه علوم پزشکی تهران و ایران بوده؛ اما به تدریج تنوع وابستگی سازمانی به سایر مراکز و دانشگاه‌ها زیاد شد که این امر نشانه شناخته‌تر شدن این ژورنال در سطح کشور و نیز تبعیت این ژورنال از دستورالعمل‌های وزارت بهداشت است.

بر اساس اطلاعات Scopus، از سال ۲۰۱۲ تا سال ۲۰۱۶ تعداد استنادات به مقالات ژورنال سلامت کار ایران از ۱ در سال ۲۰۱۲ به ۳۰ در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته است و ضریب تأثیر ژورنال سلامت کار ایران از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۶ از ۰/۰۳ به ۰/۱۸ افزایش یافته است. این امر نشان‌دهنده افزایش کیفیت مقالات منتشره در ژورنال سلامت کار ایران در طول این سال‌ها بوده است.

نتایج نشان داد عملکرد ژورنال سلامت کار ایران، در بررسی مقالات دریافتی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ بهبود یافته است. اولویت موضوعات چاپ شده در ژورنال با اولویت‌های موضوعات پژوهشی در بهداشت کار در ایران هم‌خوانی دارد [۵]. این مطالعه نیز مانند مطالعات گذشته نشان داد که پژوهشگران ایرانی به کار گروهی علاقه‌مند هستند. افزایش تنوع وابستگی سازمانی به مراکز و دانشگاه‌های مختلف نشان‌دهنده شناخته‌تر شدن این ژورنال در سطح کشور در طی این سال‌ها بوده است. همچنین افزایش ضریب تأثیر این ژورنال در طول این سال‌ها نشان‌دهنده افزایش کیفیت مقالات انتخاب شده و منتشر شده در این ژورنال می‌باشد هرچند پایین بودن شاخص h نشان می‌دهد که ژورنال سلامت کار ایران راه طولانی برای بهبود وضعیت کلی خود در پیش دارد.

برای بهبود وضعیت استنادی و شاخص h این ژورنال استفاده از خدمات آگاهی رسانی گزیده و سریع برای اطلاع نویسندگان همکار و خوانندگان علاقه‌مند [۹]،

استفاده از چکیده ساختاریافته طولانی تر برای جذب استنادات بین المللی، بهبود استفاده از ابزارهای رویت پذیری نظیر doi و نیز استفاده از شبکه های اجتماعی برای معرفی این ژورنال پیشنهاد می شود.

References

1. Osareh F, Haji Zeinolabedini M, Heidari GH, Zare farashbandi F, Behzadi R, Hori A. From Bibliometrics to Webometrics: An Analysis of Fundamentals, Views, Rules and Indicators, Tehran: Ketabdar; 2013. [Persian]
2. Abbasi Z. The validation of indexes of Scientific Journals. Quart J Inform Search. 2009;30:2-4. [Persian]
3. Noroozi Chakoli A. Acquaintance with Scientometrics [Basics, Concepts, Relationships and Origins], Tehran: Organization for the Study and Compilation of Human Sciences Books of Universities[samt], Human Sciences Research and Development Center; Shahed University, Printing and Publishing Center; 2011. [Persian]
4. Iran Occupational Health Journal. Available at: <http://ioh.iiums.ac.ir>
5. Farshad AA, Mirkazemi R, Taheri F, Moridi P, Ghaemi Mood SH, Alamdar M. Research priorities in occupational health. Iran Occup Health J. 2017;14(1):108-112. [Persian]
6. Bashiri J. Determine cooperation and co-authorship coefficient among writers of published articles in Sugar Beet Journal between 2005 and 2011. J Sugar Beet. 2017;32(2):183-92. [Persian]
7. Osareh F, Norouzi Chakoli A, Keshvari M. Co-authorship of Iranian researchers in science, social science, art and humanities citation indexes in the web of science between 2000 and 2006. J Inform Process Manag. 2010 Sep 15;25(4):573-95.
8. Marefat R, Saberi M, Abdulmajid AH, Keshavarz H, Azodi M. Collaboration rate of authors in producing Scientific Papers in Danesh and Tandoorosti (knowledge & Health) Journal during 2007-2010. In Proceedings of the 3th National Conference on Scientometrics in medical fields 2011.
9. Zandian F, Riahinia N, Azimi A, Poursalehi N. An evaluation of alert services: Quantity versus quality. Program. 2010 Feb 16;44(1):5-12.